בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **כ"ח** ב**טבת** תשס"ג (**2** ב**ינואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ח בטבת**, (לפי חלק מן הדעות) הוא יום הולדתו ויום פטירתו (בגיל 120 שנה) של **שמעון בן יעקב אבינו**. כפי שכתבנו לפני שבוע, נעלה הפעם מקצת מתולדות השבט שמעון... =שלא כמו רוב השבטים, שבט שמעון יחד עם שבט ראובן ושבט לוי שמרו על יחוסיהם במצרים ולא עבדו עבודה-זרה [במדבר רבה י"ג ח']. במפקד הראשון של בני ישראל במדבר סיני, היה מספר בני שבט שמעון 59,300. אולם, במפקד השני, שהתקיים ערב כניסתם לארץ, היה מספרם 22,200 - המספר הקטן שבשבטים....לאחר כיבוש הארץ, היתה נחלת בני שמעון בתוך נחלת בני יהודה ושניהם נלחמו יחד נגד הכנעני והפריזי [שופטים א' 1- 4] לפני מותו אמר יעקב אבינו לשמעון וללוי: **"אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל"** [בראשית מ"ט 7]=

~~~

בפר' **"וארא"**, שאותה קוראים בתורה השבת, ה' מנחיל את שבע המכות הראשונות על מצרים במהלך המכוון להוציא את בני ישראל משם ולהעלות אותם לארץ-ישראל. על הפסוק: **"ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלוקים, וידעתם כי אני ה' אלוקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים"**[שמות ו' 7] אומר הר' הירש: צירוף קצר זה (**"לי לעם"**) מבטא בפעם הראשונה את כל ייעודו העתיד של ישראל, ובו טמון השוני המבדיל את היהדות, היחידה במינה בהחלט, מכל הדומה לה. בלתי-מתאים לחלוטין הוא כינוייה כ"דת יהודית", ואך חוסר-מחשבה להגדירה כ"דת", לסווגה עם הדתות ולתמוה אח"כ, אם תוכנה של "דת" זו כולל דברים כה רבים החורגים ממסגרת מקובלת של "דתות". "לי" – להי – "לעם"! בכך כבר אמור שהיהדות – זו אשר ה' ייסדה – לעולם אינה "דת". אמת, בתוך היהדות מצוי גם יסוד זה, שמכנים אותו בכל מקום כדת, אבל המושג "יהדות" רחב ושונה הוא לאין ערוך. ב"דתות" אין **לו** לאלוקים כי אם היכלות, כנסיות, כיתות כהונה, קהילות וכד'. ואילו ה**עמים** מול מלכים ושלטונות יעמודו, וביסוד קיומם – המושג של מדינה, ולא של הדת והא-ל. אולם כאן, לא כנסיה ייסד ה', כי אם **עם**; חיי עם שלמים יעוצבו על-ידו. ישראל יהיה עמו, ולא רק קהל מאמיניו.
[בשפות אחרות ובתרבויות אחרות] המלך קיים למען חברת העם, למען ימצאו חבריה זה בזה וזה עם זה את תכלית ייעודם, אבל אין חברת העם קיימת למען המלך. [כאן] כאמור, ה' "ולקחתי אתכם לי לעם", זה פירושו: חייכם החברתיים יהיו מודרכים על-ידי חכמתי; בחייכם החברתיים יתגלה נא רוחי. והנה קם דור בזמן מאוחר יותר, ולא ביקש לתת לזיקתו אל ה' כל תוכן אחר, מלבד הווי המקדש וקרבנותיו. וגם כשהוכח על שחיתות חברתית, התבצר מאחורי הקריאה: "היכל ה'! היכל ה'!" ואז, הלא כה הרעים כנגדו הנביא: **"היכל ה' המה!"**[ירמיה ז' 4] עליהם-הם להיות היכל ה'. ועוד הוסיף וביאר: **"כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציאי אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח. כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמור: שמעו בקולי והייתי לכם לאלוקים ואתם תהיו לי לעם..."**[שם שם 23-22] אמנם דיבר ה' אלינו גם בענייני קרבנות. יתירה מזו, ביום גאולתנו מארץ מצרים היה זה דווקא קרבן, ורק קרבן, בו כונן אותנו לעם. אבל לא כוננו להיות "קהילה של היכל" – "למען זבח קרבנות", אלא באמצעות הקרבן ביקש לעשותו ל"עם". ודווקא מוסד זה – הקרבן – הקים בראש ובראשונה את ה"מדינה" בקווי היסוד העיקריים. עמים אחרים – חלקם המשותף באדמת המכורה יאחדם, ואילו עם ישראל – חלקם המשותף באלוקי ישראל יאחדם.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16^{27} **יום נעים ושמח ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 17^{26}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **כ"ח** ב**טבת** תשס"ג (**2** ב**ינואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

~~~השבת ראש חודש **שבט**: **"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!"** [תהלים **קי"ח** 24]~~~

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16^{27} **יום נעים ושמח ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 17^{26}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.
~~~